

[Ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen.] der svarer til tjenestemandspensionsloven. Heraf følger bl. a., at tjeneste i stillinger, der omfattes af lovforslaget, giver ret til de samme former for pension, som gælder for tjenestemænd, og at pensionerne i hvert enkelt tilfælde fastsættes på grundlag af den pensionsgivende lønningsindtægt, der gælder for en tilsvarende tjenestemandstilling.

Forslaget indebærer, at ordinær pension optjenes sådan, at pensionen forøges proportionalt for hvert tjenestår efter det fyldte 25. år med $\frac{1}{37}$ af den højeste pension, der gælder for en tilsvarende tjenestemandstilling. På denne baggrund er det ikke fundet fornødent at foreslå opretholdelse af den hidtidige ordning, hvorefter civilarbejderspension fastsættes til et beløb, der er 10 pct. lavere end tjenestemandspensionen.

Det følger endvidere af den foreslåede ordning, at der ikke fremtidigt tænkes afkortet pensionsbidrag. Det er i denne forbindelse forudsat, at der som følge af den hidtidige pensionsbidragsforpligtelses bortfald ikke må ske forhøjelse af den udbetalte løn til personale, der omfattes af en overenskomstmæssigt fastlagt lønordning.

I lovforslaget indgår bestemmelse om, at loven har virkning fra 1. juli 1969, d. v. s. fra det tidspunkt, da tjenestemandspensionsloven trådte i kraft.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med de dertil hørende bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til folketingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Poul Dam* til statsministeren:

„Hvad agter regeringen at gøre, for at folketingets medlemmer — herunder oppositionens medlemmer — kan få mulighed for at yde relevante bidrag til den aktuelle debat?“

Skriftlig begrundelse:

Det hænder meget ofte, sidst ved offentliggørelsen af den såkaldte „B & W-rapport“

for byggeriet, at pressen får mulighed for at behandle materiale, der uanset den store betydning endnu er ukendt for folketingets medlemmer, som ikke desto mindre af pressen opfordres til omgående kommentarer. Den offentlige debat startes således, uden at folketingets medlemmer har mulighed for at deltage i den.

På tilsvarende måde oplyser pressen ofte om indholdet af endnu ikke forelagte lovforslag, således at debatten startes, mens folketingets medlemmer er afskåret fra at deltage i den.

Det forekommer yderst uheldigt, at folketinget i tilfælde af denne art reduceres til et sted, hvor der føres en efterfølgende og derfor uaktuel debat. Det må være muligt at undgå sådanne situationer, dels ved at der drages omsorg for, at materiale, der offentliggøres, omgående kommer folketingsmedlemmerne i hænde, dels ved at der i folketingets forretningsorden optages regler for afholdelse af helt aktuelle debatter, f. eks. i lighed med de debatter, der daglig afslutter det engelske underhus' møde. Et initiativ fra regeringen ville utvivlsomt møde tilslutning i folketingets udvalg for forretningsordenen.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Poul Dam: I den skriftlige motivering af mit spørgsmål har jeg henvist til forskellige forhold, og det har givet en enkelt røst i pressen anledning til at kalde det uheldigt, at man var utilfreds med, at aviserne fik mulighed for at beskæftige sig med offentlige anliggender.

Det er der selvfølgelig ikke tale om. Det, der er problemet, er, at der meget ofte er situationer, hvor folketingets medlemmer — måske også andre politikere — har svært ved at komme ind i en aktuel debat på en rimelig måde forholdsvis tidligt. Det medfører, at debatten måske allerede er kommet langt i gang, at der er fæstnet nogle bestemte synspunkter, som det er svært bagefter at gøre noget ved, og derfor ville jeg være glad for, om regeringen ville gøre noget for, at den aktuelle debat kunne komme til at spille en større rolle i det politiske liv.